

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "הושע" – פרק א

א דְבַר-יְהוָה | אֲשֶׁר הָיָה אֶל-הוֹשֵׁעַ בֶּן-בְּאֵרִי בְיָמַי עֲזִיָּה
יוֹתֵם אַחַז יְחִזְקִיָּה מֶלֶכִי יְהוּדָה וּבְיָמַי יִרְבְּעָם בֶּן-יֹאָשׁ מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל: ב תְּחַלֵּת דְבַר-יְהוָה בְּהוֹשֵׁעַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הוֹשֵׁעַ
לֵךְ קַח-לָךְ אִשָּׁת זְנוּנִים וְיִלְדֵי זְנוּנִים כִּי-זָנָה תְזַנֶּה הָאָרֶץ
מֵאַחֲרַי יְהוָה: ג וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח אֶת-גְּמֵר בַּת-דְּבָלַיִם וַתְּהַר
וַתֵּלֶד-לוֹ בָּן: ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו קְרָא שְׁמוֹ יִזְרְעֵאל כִּי-עוֹד
מֵעַט וּפְקַדְתִּי אֶת-דָּמַי יִזְרְעֵאל עַל-בֵּית יְהוּא וְהַשְׁבַּתִּי
מִמְּלָכוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל: ה וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא וְשַׁבַּרְתִּי אֶת-קִשְׁתִּי
יִשְׂרָאֵל בְּעַמֶּק יִזְרְעֵאל: ו וַתְּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בַּת וַיֹּאמֶר לוֹ
קְרָא שְׁמָהּ לֹא רַחֲמָה כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד אֲרַחֵם אֶת-בֵּית
יִשְׂרָאֵל כִּי-נָשָׂא אִשָּׁא לָהֶם: ז וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה אֲרַחֵם
וְהוֹשַׁעְתִּים בֵּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא אוֹשִׁיעֵם בְּקִשְׁתִּי וּבַחֶרֶב

וּבְמִלְחָמָה בְּסוּסִים וּבַפָּרָשִׁים: ח וַתִּגְמַל אֶת־לֹא רַחֲמָה וַתֵּהָר
וַתִּלְד בֵּן: ט וַיֹּאמֶר קָרָא שְׁמוֹ לֹא עַמִּי כִּי אַתֶּם לֹא עַמִּי
וְאַנְכִי לֹא־אֱהִיָּה לָכֶם:

ספר "הושע" – פרק ב

א וְהָיָה מִסֵּפֶר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִמַּד וְלֹא
יִסְפֹּר וְהָיָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יֹאמֶר לָהֶם לֹא־עַמִּי אַתֶּם יֹאמֶר
לָהֶם בְּנֵי אֵל־חַי: ב וְנִקְבְּצוּ בְנֵי־יְהוּדָה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל יַחְדָּו
וְשָׁמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וְעָלוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם יְזַרְעָאֵל:
ג אָמְרוּ לְאַחֵיכֶם עַמִּי וְלְאַחֹתֵיכֶם רַחֲמָה: ד רִיבוּ בְּאִמְכֶם
רִיבוּ כִּי־הִיא לֹא אִשְׁתִּי וְאַנְכִי לֹא אִישָׁה וְתִסַּר זְנוּנִיָּה
מִפְּנֵיהָ וְנֹאֲפוּפִיהָ מִבֵּין שַׁדֵּיהָ: ה פֶּן־אֶפְשִׁיטָנָה עֲרֻמָּה
וְהִצַּגְתִּיהָ כְּיוֹם הַוִּלְדָּה וְשָׁמַתִּיהָ כַּמִּדְבָּר וְשַׁתָּה כְּאָרֶץ צִיָּה
וְהִמַּתִּיהָ בַּצָּמָא: ו וְאֶת־בְּנֵיהָ לֹא אֲרַחֵם כִּי־בְנֵי זְנוּנִים הֵמָּה:
ז כִּי זָנַתָּה אָמֵם הִבִּישָׁה הוֹרְתָם כִּי אָמְרָה אֵלְכָה אַחֲרֵי
מֵאֵהָבִי נִתְּנִי לְחָמִי וּמִימִי צִמְרִי וּפִשְׁתִּי שִׁמְנִי וְשִׁקוּיִי: ח לָכֵן
הִנְנִי־שׁוֹךְ אֶת־דְּרָכְךָ בַּפְּסִירִים וְגִדְדֹתַי אֶת־גִּדְרָהּ וְנִתְּיבוֹתֶיהָ
לֹא תִמְצָא: ט וְרִדְפָה אֶת־מֵאֵהָבִיהָ וְלֹא־תִשָּׁיג אֶתֶּם

וּבְקִשְׁתֶּם וְלֹא תִמְצָא וְאָמַרְהָ אֵלֶכָּה וְאָשׁוּבָה אֶל־אִישִׁי
הָרֵאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אִזּוּ מֵעַתָּה: י וְהִיא לֹא יָדְעָה כִּי אֲנֹכִי
נָתַתִּי לָהּ הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וְכֹסֶף הַרְבִּיתִי לָהּ וְזֶה־ב
עָשׂוֹ לַבַּעַל: יא לָכֵן אָשׁוּב וְלִקְחֹתִי דָגְנִי בְעֵתוֹ וְתִירוֹשִׁי
בְּמוֹעֲדוֹ וְהִצַּלְתִּי צִמְרִי וּפִשְׁתִּי לְכַסּוֹת אֶת־עֲרוֹתָהּ: יב וְעַתָּה
אֲגַלֶּה אֶת־נִבְלָתָהּ לְעֵינַי מֵאֲהַבְיָהּ וְאִישׁ לֹא־יִצְלֶנָּה מִיָּדִי:
יג וְהִשְׁבַּתִּי כָל־מְשׁוֹשָׁה חֲגָה חֲדָשָׁה וְשַׁבָּתָהּ וְכָל מוֹעֲדָהּ:
יד וְהִשְׁמַתִּי גִפְנָהּ וְתֵאֲנַתָּה אֲשֶׁר אָמַרְהָ אֶתְנָה הֲמָה לִי אֲשֶׁר
נָתַנוּ־לִי מֵאֲהַבִּי וְשִׁמְתִים לִיעֵר וְאֶכְלָתֶם חֵית הַשָּׂדֶה:
טו וּפְקַדְתִּי עָלֶיהָ אֶת־יְמֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר תִּקְטִיר לָהֶם וְתֵעַד
נִזְמָה וְחִלִּיתָהּ וְתִלְךְ אַחֲרֵי מֵאֲהַבְיָהּ וְאֹתִי שְׂכַחַה נְאֻם־יְהוָה:
טז לָכֵן הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְתִּיָּהּ וְהִלְכְתִּיָּהּ הַמְדַבֵּר וְדַבַּרְתִּי
עַל־לִבָּהּ: יז וְנָתַתִּי לָהּ אֶת־כַּרְמִיָּה מִשָּׂם וְאֶת־עֵמֶק עֶכוֹר
לְפֶתַח תְּקוּוֹה וְעַנְתָּה שָׂמָּה כִּימֵי נְעוּרֶיהָ וְכִיּוֹם עֲלוֹתָהּ
מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם: יח וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה תִּקְרָאִי אִישִׁי
וְלֹא־תִקְרָאִי־לִי עוֹד בְּעָלִי: יט וְהִסְרֹתִי אֶת־שְׁמוֹת הַבְּעָלִים
מִפִּיָּהּ וְלֹא־יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשֵׁמָם: כ וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית בַּיּוֹם
הַהוּא עִם־חֵית הַשָּׂדֶה וְעִם־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְרִמְשׁ הָאָדָמָה

וְקִשְׁתֹּת וְחַרְבֵי וּמִלְחָמָה אֲשֶׁבוֹר מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁכַּבְתִּים לְבַטָּח׃
 כא וְאֶרְשֶׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאֶרְשֶׁתֶּיךָ לִי בְצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט
 וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים׃ כב וְאֶרְשֶׁתֶּיךָ לִי בְּאַמוּנָה וַיִּדְעַתְּ אֶת־יְהוָה׃
 כג וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא אֶעֱנֶה נְאֻם־יְהוָה אֶעֱנֶה אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְהֵם יַעֲנוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ כד וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת־הַדָּגָן
 וְאֶת־הַתִּירוֹשׁ וְאֶת־הַיִּצְהָר וְהֵם יַעֲנוּ אֶת־יִזְרְעֵאל׃
 כה וַיִּזְרַעְתִּיהָ לִי בְּאָרֶץ וְרַחֲמֵתִי אֶת־לֹא רַחֲמָה וְאָמַרְתִּי
 לְלֹא־עַמִּי עַמִּי־אֲתָהּ וְהוּא יֹאמֶר אֱלֹהֵי׃

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "רזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י"קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
 וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)